

Mas Genís o Sant Genís

Santa Eugènia de Berga

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Zona del Bulló
Emplaçament Mas Genís s/n. Trencant camí ral Taradell-Malla.

Coordenades:

Latitud: 41.8988
Longitud: 2.26354
UTM Est (X): 438911
UTM Nord (Y): 4638802

Classificació

Número de fitxa 08246-120
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern
Segle XIV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA. ACCN:23965
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 004A00017
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dg., 30/04/2006 - 02:00

Descripció

Edifici civil, masia de grans dimensions, de planta quadrada coberta a 4 vessants. La façana es troba orientada al SO amb un portal d'arc rebaixat pintat imitant la pedra. Finestres a la planta, 3 balcons al primer pis i 3 finestres al segon pis. Una de les finestres de la planta té una inflexió gòtica. Al SE s'annexiona un cos de porxos, annexió visible des de la façana. A nivell de primer pis s'obren 5 arcs de mig punt, amb l'arrencada de ferro. A la part NO cal remarcar unes finestres amb llangardaix a la planta, un ampit motllurat i una llinda gòtica al primer pis, a la part NE hi ha un cos modern. Es construïda amb pedra basta, picada, tapia, totxo i arrebossat.

Història

El mas Genís surt documentat des del segle XIII amb el nom de Sant Genís, cosa que fa suposar que a l'indret hi podria haver hagut una capella dedicada a aquest sant. Als segles X i XI constava la capella de domus Sti. Genesi no saben si guardava el mateix emplaçament actual. El Genís, sense l'afegitó de sant i amb aquest nom emprat com a cognom familiar és conegut per la documentació des de mitjan segle XIV. Conserva un notable arxiu que s'inicia vers el 1370 i en ell es guarda abundant documentació, així com una crònica dels fets del segle XIX, enregistrats per un pubill del mas. En el llibre de talles o contribucions de l'Arxiu Municipal de Vic del 1418 al 1460 consten les talles que pagaven aquells masos del terme units a Vic a principis del segle XV, aquest és el cas d'aquest mas que pagava 2 diners a la talla de 1422. La masia es troba ben documentada des del segle XIV i en els fogatges de la parròquia de Santa Eugènia de 1553 on hi trobem inscrit un tal Joan Genis. De la primera meitat del segle XVI ens han pervingut dos fogatges o llistes de caps de casa del terme de Santa Eugènia i Vilalleons. Relacionat amb aquest mas i en el fogatge de 1515 apareix Jaume Montbarbat, àlies Genis com a cap de casa, mentre que en el fogatge de 1553 ho fa Joan Genís. A la Consueta Vella de Santa Eugènia de 1639 consta que aquest mas tenia units els de Tornamira, Montalegre i Font i en el nomenclàtor de la província de Barcelona està registrada com Masia casa de labranza. Altra informació la proporcionen els Llibrets de Compliment Pasqual, concretament el del 1826, on hi ha llista dels masos i les persones que hi viuen majors de 8 anys, i on es detalla que el Genis tenia 8 habitants. L'edifici actual és de planta quadrada, amb coberta o teulada a quadre vessants, un annex amb galeries a la part de llevant i altres edificacions complementàries, tot ell resultat d'un seguit d'obres i ampliacions iniciades el segle passat i continuades al 1921, moment en què la façana presenta un bonic portal adovellat. L'any 1949 moment en què es va procedir a l'arranjament total de les façanes i es va arrebossar, i el 1965 quan s'hi va annexionar un cos. La remodelació moderna fa difícil establir una lectura arquitectònica de les diferents parts del mas, ara totalment integrada. A l'interior hi ha un portal d'arc deprimat amb unes rosetes a l'intradós. Al primer graó de l'entrada hi ha una antiga llinda amb decoració conopial i la datació de la part més antiga la dóna una llinda interna on hi ha escrit: FRANCISCO GENIS 1649.

Bibliografia

Consueta Vella de Santa Eugènia del 1639: "Memorial dels masos y casas habitats y affugats que de present se troben y en elles habitan dins dita parrochia y circuit de aquella". Consueta Vella de Santa Eugènia del 1639: "Nom de masos antics tan habitats con ronechs los quals per reducció fan dos sous de menjars per cada hu de dits masos, conforme ho tinch trobat en un llibret istoriat entra las ascripturas de dita rectoria de lletra molt antiga". IGLÉSIAS, I. "Fogatge de 1553". TORRENT, C. (1981). Mas Genís. Santa Eugènia de Berga. Inventari Patrimoni Arquitectònic. Departament de Cultura. Generalitat de Catalunya. Inèdit. PLADEVALL, A. (1952). Santa Eugènia de Berga. AUSA vol I: 441. PLADEVALL, A. (1997). Santa Eugènia de Berga. Història i vida d'un vell poble osonenc. Ajuntament de Santa Eugènia de Berga. Ed. Eumo. Vic.

